

kanten eller den ansvarlige for markedsføringen om, at apparatet opfylder de gældende beskyttelseskrav henholdsvis væsentlige krav.

Metoder for overensstemmelsesvurdering har sin væsentligste baggrund i Rådets afgørelse nr. 93/465/EØF af 22. juli 1993 om modulerne for de forskellige faser i procedureerne for overensstemmelsesvurdering og regler om anbringelse og anvendelse af CE-overensstemmelsesmærkningen.

Afhængig af, om der er tale om overensstemmelsesvurdering efter Lavspændingsdirektivet, EMC-direktivet eller om overensstemmelsesvurdering efter R&TTE-direktivet, skal fabrikanten for at erklære overensstemmelse med sundheds- og sikkerhedskrav, beskyttelseskravene henholdsvis de væsentlige krav anvende en af de i stk. 1-3 nævnte metoder: f.eks. EF-overensstemmelseserklæring med EF-typeattest, intern fabrikkationskontrol, intern fabrikkationskontrol samt særlige apparaturprøvninger, dokumentation vedrørende den tekniske konstruktion eller certificering med henblik på fuld kvalitetsstyring.

Certificering med henblik på fuld kvalitetsstyring er en metode, hvorefter erklæring om overensstemmelse ligger i, at fabrikantens produktion certificeres med henblik på at opnå fuld kvalitetsstyring i forbindelse med fremstilling af radio- og teleterminaludstyr. Metoden har sin baggrund i R&TTE-direktivets bilag V, hvoraf det fremgår, hvordan en fabrikant kan opnå fuld kvalitetssikring med henblik på fremstilling af radio- og teleterminaludstyr, der opfylder de væsentlige krav, jf. § 5. Der er på dette punkt ikke tale om ændrede regler for så vidt angår satellitjordstations- og teleterminaludstyr, hvor tilsvarende regler findes i en bekendtgørelse udstedt i medfør af satellitjordstations- og teleterminalloven.

Valgfriheden ligger i, at fabrikanten for radio- og teleterminaludstyr kan vælge at erklære overensstemmelse med de væsentlige krav i medfør af regler med baggrund i R&TTE-direktivet eller som alternativ i medfør af regler med baggrund i Lavspændingsdirektivet eller EMC-direktivet for så vidt angår disse krav. Der kan således blive tale om at anvende en kombination af de anførte metoder til erklæring af overensstemmelse.

Når der foreligger harmoniserede standarder, det vil sige standarder, som er offentliggjort i EF-tidende, til brug i forbindelse med overensstemmelsesvurderingen, vil der ved anvendelse af standarden være formodning om overensstemmelse med beskyttelseskravene henholdsvis de væsentlige krav. Anvendelse af harmoniserede standarder er frivillig.

Når der ikke foreligger harmoniserede standarder, skal der for radioudstyr og elektriske og elektroniske apparater involveres et bemyndiget organ i overensstemmelsesproceduren forud for markedsføringen. Bortset fra visse typer flyudstyr vil EMC-direktivets særlige beskyttelseskrav for radioudstyr bortfalde.

For så vidt angår den sundheds- eller sikkerhedsmæssige del af radio- og teleterminaludstyr kan erklæring om overensstemmelse endvidere ske efter den i stk. 3 nævnte metode, herunder efter reglerne i Lavspændings-direktivet.

Til stk. 4

Telestyrelsen kan i medfør af stk. 4 inden for EF-reglerne på området fastsætte nærmere regler om procedurene for erklæring af overensstemmelse med de i § 5 nævnte krav, regler om hvilken af de i stk. 1-3 nævnte metoder, der skal anvendes på hvilke typer af apparater samt regler om, hvem der er ansvarlig for overensstemmelsen.

Til § 14

Hensigten med bestemmelsen er, at forskningsministeren kan fastsætte nærmere regler om de kriterier, der ligger til grund for vurderingen af, hvorvidt en offentlig myndighed eller et privat foretagende kan blive bemyndiget i forbindelse med udarbejdelse af dokumentation for apparaters overensstemmelse med de i § 5 nævnte krav.

Det primære krav vil være, at den pågældende myndighed eller virksomhed opfylder kravene i R&TTE-direktivet, jf. bilag V og VI, og EMC-direktivet, jf. bilag II.

Hertil kommer nogle få supplerende krav f.eks. om, at dertil nogle bemyndigelser kræves akkreditering fra Erhvervsfremmestyrelsen

Forskningsministeren kan endvidere fastsætte regler om, at den offentlige myndighed eller det private foretagende skal være i besiddelse af den nødvendige faglige og tekniske kompetence samt råde over det personale og de faciliteter, som er nødvendige for at kunne udføre opgaven.

Der vil gælde de samme tavshedspligtsregler, der gælder for Telestyrelsens udførelse af tilsvarende opgaver, jf. straffelovens § 152 a, hvoraf det fremgår, at »bestemmelsen i § 152 finder tilsvarende anvendelse på den, som i øvrigt er eller har været beskæftiget med opgaver, der udføres efter aftale med en offentlig myndighed.«

I øvrigt vil offentlige myndigheder være omfattet af de almindelige forvaltningsretlige regler.